

ART URBÀ

El meu primer dia¹

Rocio Abalos García*

283

Tipologia: Pintura mural exterior (grafit)

Títol: El meu primer dia

Autoria: Rocio Abalos García

Cronologia: 2018

Tècnica: stencil sobre mur exterior

Mides: 172,5 x 1.050 cm

Localització: Rambla de la Unió, en el mur exterior de Ca n'Arimon

* Estudiant de Belles Arts, 01.garcia.abalos.rocio@gmail.com
Article rebut el 6 de juny de 2020; acceptat el 24 de juny de 2020.

¹ L'art urbà és efímer. En el moment de publicar aquest article, l'obra ha desaparegut.

Resum: El meu primer dia és l'òpera prima d'una adolescent que s'inicia en la pintura mural a través del disseny i la materialització d'un grafit. Es tracta d'una obra molt personal —que sorgeix en un moment de canvis molt importants per a l'autora— però alhora col·lectiu, ja que en el projecte també hi participen els seus companys de classe, quan cursaven batxillerat artístic a l'Institut Mollet del Vallès. El projecte del grafit fou també el motiu del treball de recerca de batxillerat de l'autora.

Paraules clau: art urbà, grafit, pintura mural, stencil

El meu primer dia (My First Day)

Abstract: El meu primer dia (My First Day) is the artistic debut of a young girl taking her first steps in the world of mural painting through the design and creation of a piece of graffiti. It's a highly personal work, reflecting a time of significant change for the artist. Yet, it's also collective because it includes contributions from her classmates who added to the piece while they were studying for the artistic university preparation course at the Mollet del Vallès High School. The graffiti project also formed the basis of the artist's research project for her university preparation course.

Keywords: street art, graffiti, mural painting, stencil

Qui no ha estat mai nerviós, angoixat, preocupat, amb inquietuds, ple d'emocions i incerteses a l'hora d'estar davant d'un primer dia? I sobretot, qui no ha tingut por del futur que li espera després d'haver passat per aquell dia tan esperat?

És normal voler tenir-ho tot controlat, però això no és possible. La incertesa és difícil de gestionar i està present en les nostres vides quotidianes en nombrosos esdeveniments del nostre dia a dia.

En la majoria dels casos, ens preguntem: estic prenent la millor decisió? Aquestes són les incògnites que sovint no ens deixen gaudir del present però alhora, un cop superades, són els millors records que ens queden i que podem arribar a explicar al llarg de tota la vida.

Per això mateix, com a repte personal en un moment de canvis im-

portantíssims a la meua vida, vaig agafar aquesta temàtica per al meu projecte artístic.² Un moment que va coincidir també amb el canvi d'escola i l'inici del batxillerat artístic a l'Institut de Mollet, on em trobava, per primer vegada, amb nous companys, que també vivien el seu primer dia.

Tot va començar el 14 de juny de 2017 quan vaig col·laborar en el projecte ErbMon Arts³ on, junt amb altres companys, vam pintar uns murals a Mollet. Després, em van oferir la possibilitat de crear un mural jo sola però, en un principi, em vaig negar per por al que pogués dir la gent, en el cas que l'obra no agradés. Però quan ens van parlar del treball de recerca de batxillerat, vaig recapacitar al veure que podia replantejar el projecte com una obra personal però alhora col·laborativa, on participessin també els meus nous companys de classe.

² Aquest projecte artístic esdevindrà el treball de recerca de batxillerat de l'autora.

³ Projecte, impulsat per l'Ajuntament de Mollet del Vallès, on una vintena de joves van crear dos grans murals urbans a les parets dels carrers de Portugal i de Can Pacià, tutelats pel prestigiós artista brasiler ErbMon.

Aquella inquietud de com seria aquell dia per a ells, i si en aquell moment estaven passant pels mateixos nervis que jo, va esdevenir la principal motivació del projecte.

Un cop presa la decisió, vaig parlar amb els meus professors, la direcció de l'Institut i també amb l'Ajuntament, per sol·licitar els permisos.

La primera acció participativa del projecte va consistir en veure com és un primer dia des del punt de vista d'un adolescent, bo o dolent, mitjançant l'elecció de colors en les plantilles dissenyades pels meus companys. D'aquesta manera es mostren els positius amb colors càlids i els negatius amb colors freds. La segona acció, la principal, dissenyar i materialitzar una intervenció artística permanent –el mural–, que acompanyaria amb una acció performativa.

Vaig voler que la figura central del mural fos un nadó, ja que considero que és oficialment el primer dia d'una persona. Però, a més a més, vaig voler representar-lo amb la seva progenitora, en record a la meua

mare. Per dibuixar aquesta figura vaig demanar ajuda al grafiter Liza, ja que fer-la jo encara em feia por. Al voltant de la figura central vaig situar les representacions gràfiques de les experiències vitals dels meus companys. Les experiències bones i dolentes que tots arrosseguem al llarg de la vida. A la part inferior, vaig afegir una frase en castellà: "La vida no es como la pintan es como tú la coloreas". Amb aquesta frase vaig voler motivar a tots els lectors a tenir ànims en situacions adverses, a esperonar-los a provar coses noves sense por al que pugui dir o pensar la gent. Finalment, la força col·laborativa del mural, queda ben manifesta amb el *taq*⁴ i l'empremta de la mà de tots els companys.

L'acció performativa va tenir lloc el 15 d'octubre de 2018, a les 18 h. L'escola de dansa La Tramolla es va oferir per exhibir una coreografia amb els seus alumnes.

Allò va donar pas a la inauguració del mural, una forma d'expressió artística i emocional, on vam crear un record inoblidable tots junts.

⁴ El *taq* és la signatura.